

VIII JORNADA MUNDIAL DELS POBRES

“Feliços els pobres en l’esperit, per què d’ells és el Regne del cel” (Mt 5, 3). Fixem-nos que Jesús no diu els empobrits, sinó els pobres en l’esperit. Per mi, aquesta felicitat ve de que han adoptat el ser pobres, el no acaparar i, posar la confiança en Déu. Podríem dir que voler ser ric és una idolatria i, en aquest cas, la pregària no és necessària, doncs la pregària cristiana parteix de la confiança posada en Déu, no en les coses. Per això quan en la pregària cercam beneficis materials, en feim una idolatria, ja no adoram el Déu de Jesucrist, el Pare, sinó els béns materials que mai satisfan del tot la nostra set de realització; doncs, hem estat creats a imatge i semblança de Déu, no de les coses. accions, remunerant les obres dels homes segons les seves intencions” (Si 35, 21-22). Déu coneix els patiments dels seus fills perquè és un Pare atent i sol·lícit cap a tothom. Però ningú està exclòs del seu cor, ja que, davant d’Ell, tots som pobres i necessitats».

El Papa Francesc en el missatge per aquesta VIII Jornada dels pobres, diu: «Una de les realitats fonamentals de la revelació és el fet que els pobres tenen un lloc privilegiat al cor de Déu, de tal manera que, davant el seu sofriment, Déu està “impacient” fins a no haver-los fets justícia, “fins extirpar la multitud dels prepotents i trencar el ceptre dels injustos; fins retribuir a cada home segons les seves

A partir d’aquesta pobresa, que tots tenim davant de Déu, és important reconèixer quina és la nostra, perquè pot ser no sigui material, que és sempre la més fàcil de descobrir, pot ser de valors, espiritual... de tal manera que no sapiguem veure de que tenim necessitat i, pot ser que tenint totes les necessitats materials cobertes en escriu, ens atrevim a marginar i a riure’ns dels pobres materials, o pensant que l’important són els béns materials, siguem realment pobres físics i, rics en desig, i per això estiguem decidits a qualsevol acció per tal de tenir riquesa material, oblidant-nos que el més important són els béns que els corcs i les arnes no poden fer malbé (cf Mt 19, 21).

Convé esbrinar quina és la nostra pobresa, per tal de partir d’ella, per posar al centre de la nostra vida en qui de veritat ens pot enriquir en el sentit més profund de la paraula, la riquesa de l’esperit que s’adquireix amb la meditació i la pregària confiada en el Pare que se’ns ha revelat en l’entrega generosa del seu Fill, qui no tenia on reposar el cap (cf Mt 8, 20), doncs, Ell tenia tota la confiança posada en el Pare del cel, el seu Abbà, per això no necessitava seguretats mundanes.

A partir de la nostra reflexió personal sobre les nostres pobreses amb la nostra confiança posada en el Pare, preguem-li per què ens ajudi a ser persones d’esperança profunda en el seu do de l’Esperit que enriqueixi la nostra vida i la nostra fe.